

Ohtlikult kaunis kermesmari

Ärge pistke suhu marju ega kasutage ravimtaimi, mida te ei tunne! Sellise hoiatuse leiaste igast ravimtaimede raamatust.

Pidevalt saabub müügi-
le uusi dekoratiivtai-
mi, mis vahel võivad
olla ka ravimtaimed. Enami-
ku kohta leiab kirjandusest
andmeid. Mõnikord saame
aga naabrilt või turult kiide-
tud taime, mis võib osutada
mürgiseks.

Nii on lugu ka väga uhke ja
võimsa kermesmarjaga (*Phy-
tolacca americana*). Ta on
meie aedades veel harulda-
ne, kuid Euroopas kasvatakse
teda juba 1615. aastast.

Taim on rohtne, mitmeaasta-
ne, varred hävivad igal aastal.
Kevadel arenevad maa-alustest
pungadest uued võrsed. Juuri-
kad on väga suured, jõulised ja
tugevad, tungivad mullas kuni
poole meetri sügavuseni.

Varred on tugevad, kuni 2
meetri kõrgused, ülevalt ha-
runevad. Lehed on suured,
terved, elliptilised, helero-
helised. Õied on väikesed
rohekasvalged, koondunud
püstistesse õisikutesse. Need
on tõlvikukujulised, kõrgus
15–25 cm.

Kermesmari hakkab õitse-
ma juulis ja teeb seda augusti
lõpuni, septembris moodus-
tuvad marjad. Need on kau-
nid veel oktoobrikuus, kui
pole just olnud öökülma. Kui
taim kasvab heal pinnasel, tek-
kib marju rikkalikult – umbes
4 liitrit põõsa kohta.

Taim on ääretult dekora-
tiivne ja võib püsida ilus ok-
toobrini. Lõikelillena säilib
kaua vees ning näeb kena
välja taimeseadetes.

Kogu taim on aga mürgine
ja tema tarvitamine söögiks
võib lõppeda surmaga. See-
ga tohivad kermesmarja oma
aeda soetada need, kel pole
nii väikesi lapsi, kes veel keel-
dudest-käskudest eriti ei tai-

pa. Loodus on tark – marja-
de mürgisusest annavad teada
linnud, kes neid kaugele
paistvaid vilju ei puutu. Talve
hakuks on linnud marjadest
tühjaks söönud kõik pihla-
puud ja arooniapõõsad, kuid
kermesmarjad uhkeldavad
endiselt põõsa küljes.

Miks ma pidasin vajalikuks
lugejaid hoiatada? Aga selle-
pärast, et olen kohanud inimesi,
kes on neist marjadest

segamahla teinud või aseta-
nud need sügavkülma söö-
miseks. Olen loengutel kõi-
ki hoiatanud, et neid toiduks
ei kasutataks. Marjad on hea
maitsega ja mahlased, sar-
nanedes mustade põldmar-
jadega.

Kui olete soetanud selle
taime oma aeda kellegi kau-
du, kes tema omadustest pea-
le dekoratiivsuse midagi ei
tea, ongi varitsemas oht. Nii

juhtus ka minuga, kuid õn-
neks esimesel aastal lihtsalt
jälgisin selle taime arengut
ning teisel aastal olin juba
saanud põhjalikku hoiata-
vat teavet.

Inglisekeelsest kirjandusest
sain teada, et vanasti oska-
sid indiaanlased kermesmar-
ja viljadega inimesi ravida,
kuid see on jäänud nende sa-
laduseks. Ameerikas kasu-
tavad neid marju litsentsiga
arstid homöopaatias, veini-
tööstuses värvitakse nende-
ga aga veine, olles mürgid
teinud eritöötusega kahju-
tuks. Meie homöopaatidel
puuduvad teadmised-koge-
mused kermesmarjade ka-
sutamiseks, seega olgem et-
tevaatlikud.

AIVE LUIGELA

REPRO